

safeshare.tv/w/YDKgJXfJrcA

<https://www.youtube.com/watch?v=6ysk1aIZgWE>

- 1.Tarih suuru bize ne kazandırır?
- 2.Tarih suuru nasıl kazanılabilir?
3. “Bir ayağım İslam’ın merkezinde, öbür ayağım yetmiş iki millet içinde!..” ne demektir?

Ayinesi istir kisinin soze bakılmaz,

Ayine si eserleridir bir milletin soze bakılmaz

“Ne harabîyim ne harabatîyim / Kökü mazide olan âtîyim”

Soru: Nesilleri tarih şuuruyla büyütmenin önemiyle beraber, geçmişteki kavgaları günümüze taşımak suretiyle yeni husumetlere sebebiyet vermemenin de mühim olduğu ifade ediliyor. Nitekim sevgi okullarında ve Türkçe Olimpiyatları’nda dün birbiriyle savaşmış ülkelerin çocukları dostça kucaklaşıyorlar. Husumete sebep olacak konuları hortlatmadan tarih şuurunu nasıl kazandırılabilir?

- Kendisine, “Sen hep maziden bahsediyorsun; sen bir harabîsin; gözün mazidedir, âtî değilsin...” diyenlere karşı Yahya Kemal, “Ne harabîyim ne harabatîyim / Kökü mazide olan âtîyim!” diye cevap vermiştir. Evet, bugünü değerlendirmek için dünü bilmek iktiza etmektedir. Güçlü bir gelecek bekliyorsanız sağlam bir kökünüzün olması lazımdır.
- Geçmişsiz bir gelecekte bahsedilemez. Geçmiş bir kök gibidir. Gelecek onun üzerinde ser çekmiş, budak salmış ve yayılabilme ölçüsünde yayılabilmemiş bir ağaç gibidir. Mutlaka kökümüzle irtibatımızı korumamız lazımdır. Ruh ve mana kökü diyoruz buna; hususiyetle bizi biz yapan değerlere.. Üstad Necip Fazıl “Bu milleti gerçek millet yapan İslam’la tanışması olmuştur.” derdi. Biz -bir yönüyle- o blokaj üzerinde Allah’ın izni inayetiyle gökdelenler gibi yükselmişiz. Değişik dönemlerde devletler muvazenesinde bir muvazene unsuru olmuş ve sözümüzü âleme dinletmişiz.

Kur’an-ı Kerim’den Enfes Bir Misal

- Geçmişli olmayanların, sağlam bir geçmişe ve geçmiş blokajına bina edilmeyen şeylerin geleceği olması söz konusu değildir. Onlar âtîsiz insanlardır; her şeyi bugüne ve şartlara göre yaparlar.
- Kur’an-ı Kerim’in şu teşbihleri sağlam blokaja dayanıp istikbal vad eden ya da köksüzlüğe yenilip kuruyup giden nesiller açısından da değerlendirilebilir:

الْأَمْثَالَ اللَّهِ وَيَضْرِبُ رَبُّهَا بِإِذْنِ جِبْنِ كُلِّ أَكْلَهَا نُؤْتِي السَّمَاءَ فِي وَفْرِ عُمَا تَابَتْ أَصْلُهَا طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ كَلِمَةً مَثَلًا اللَّهُ ضَرْبَ كَيْفَ تَرَى أَلَمْ
قَرَارَ مِنْ لَهَا مَا الْأَرْضِ فَوْقَ مِنْ اجْتَنَّتْ خَبِيثَةً كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ كَلِمَةٍ وَمَثَلٌ يَنْذَكُرُونَ لَعَلَّهُمْ لِلنَّاسِ

“Görmedin mi Allah nasıl bir benzetme yaptı: Güzel söz, kökü yerin derinliklerinde sabit, dalları ise göğe doğru yükselmiş bir ağaç gibidir ki Rabbinin izniyle her zaman meyvesini verir. Düşünüp ders çıkarırsınlar diye Allah insanlara böyle temsiller getirir. Kötü söz ise, gövdesi toprağın üstünden kolayca çıkarılabilen, kökleşip yerleşmeyen değersiz bir ağaca benzer.” (İbrahim, 14/24-25)

Geçmişteki kavgaları günümüze taşımak suretiyle yeni husumetlere sebebiyet vermemeli!..

- İslam'ın savaşları -yüzde doksan- müdafaa harbi olarak vuku bulmuştur.
- Geçmişte olan hadiseleri, yeniden deşelemek suretiyle, günümüzde yeni kavga vesileleri yapmanın hiçbir faydası yoktur. Bugün onların dedikodusunu etmek, onları dillendirmek ve bâtili tasvir etmek suretiyle safi zihinleri idlal etmek, yeni kavga vesileleri oluşturmak demektir. Kin duygusuna, nefret duygusuna, gayz feveranına sebebiyet verebilecek hususları tarihin bağrına gömmek ve üzerine de kocaman kocaman kayalar koymak lazım; onları unutmak ve onların yeni kavga vesileleri haline gelmesine fırsat vermemek lazım. Bu biraz hazım sisteminin sağlam işlemesine bağlı. Sindireceksiniz bunları, yoksa hepimizde vardır: Niye bu kötülüğü yaptılar, neden İslam dünyasını işgal ettiler, neden onun genel ahengini bozdular?!. Bunları bugün söylemenin bir âlemi yok.
- Derlenirsiniz, toparlanırsınız, yine ruh ve mana kökleri üzerinde kendi ruh abidenizi ikame etmeye çalışırsınız. Bunu yaparken de etrafı tahrik etmemeye ve yeni yeni düşman cepheleri oluşturmamaya dikkat edersiniz; tabir-i diğerle, güzergâh emniyetini tehlikeye atmazsınız. Yürüyeceğiniz yollarda borazanla canavarları uyarmak, üzerinize saldırtmak akıllı insan işi değildir.
- Herkesle iyi geçinerek, bir huzur dünyası oluşturma istikametinde elden gelen her şeyi yapmak lazım. Hasım gibi görünen insanların evine gitmek suretiyle “Sizi de bekliyoruz, bağrımız size de açık!” demek lazım.
- Öyle engin bir vicdana sahip olmalı ki, o vicdana giren kimse ayakta kalacağı endişesine kapılmasın. Herkesin oturacağı bir sandalye olsun sizin kalbinizde!..

“Bir ayağım İslam'ın merkezinde, öbür ayağım yetmiş iki millet içinde!..”

- Seleften Allah razı olsun halefe ne kadar çok iş bırakmışlar. Sizin döneminizde Hazreti Pir-i Muğan Şem-i Taban, Mısır'da bir başkası, Suudi Arabistan'da bir başkası, Pakistan'da bir başkası; herkes kendi ufku ve ufkundaki enginliği ölçüsünde ortaya bir şeyler koymuştur. Arkadan gelen nesillere bu doneleri değerlendirmek düşmektedir. Bunu yapmak suretiyle kendi dünyanızın rengini dünyaya aksettirin, o mükemmel dantelayı bütün dünyaya gösterin, onlarda imrenme duygusu uyarın. Belayı ve musibeti ne kadar minimize ederseniz, Allah'ın izni ve inayetiyle, insanlık o kadar huzurlu bir dünyada yaşamış olur.
- Evet, geçmişte kavgaya, gürültüye, patırtıya sebebiyet vermiş hadiseleri deşelemek suretiyle günümüzde yeni kavga unsurları oluşturmamak, aksine güzergâh emniyeti adına herkese açık durmak lazım. Kardeş, dost, taraftar, muhip, sempatizan, ilişmeyen ve arafta (bir o tarafa bakan, bir de bu tarafa bakan, bazen dökülen bazen de siz kalkıp yürüdüğünüz zaman çıkarları o istikamette olduğundan dolayı sizin yanınızda) bulunanlara kadar alaka dairesini geniş tutmak lazım.
- Hazreti Mevlana'nın ifadesiyle “Bir ayağım İslam'ın merkezinde, öbür ayağım yetmiş iki millet içinde!..” Hazret öyle diyor, öyle bir daire çiziyor. Böyle engin bir vicdanla insanlığa bakmak lazım. Zira kinlerin, nefretlerin, gayzların, öfkelerin şimdiye kadar insana bir şey kazandırdığı hiç görülmemiştir.

Geleceği omuzunda bayraklaştıracak genç nesiller

- Düne kadar Türkçe Olimpiyatları adıyla, şimdilerde Dil ve Kültür Festivali unvanıyla yapılan faaliyetleri yasak ettiler; “Burada olmasın!” dediler, “Yaptırmayacağız!..” dediler. Sağ olsunlar, hidayet defterlerine yazılsın bu, kaydedilsin!.. Bu sene yirmi yerde yapıldı. Yirmi yerde Türkiye'de olandan daha parlak icra edildiği için, arkadaşların bu mevzuda aşk u iştiaqları daha bir arttı. Diyorlar ki: “Yahu 40 ülkede de yapmak mümkünmüş bunu! Niye 40 ülkede yapmadık?!” Öyleyse gelecek sene 40 ülkede yapacak şekilde bu meseleyi projelendirelim Allah'ın izni ve inâyetiyle. Nasıl olsa varidat, semalar ötesinden geliyor. Nasıl olsa, Cenâb-ı Hak vüdd vaz ederek, kalbleri size tevcih ediyor.
- Geleceği omuzunda bayraklaştıracak genç nesiller.. siyahı, esmeri, mavi gözlüsü, kara gözlüsü, kıvrıkcık saçlısı, düz saçlısı, uzun saçlısı, kısa saçlısı... birbiriyle öyle mezc oldu, öyle kaynaştı, öyle bütünleştiler ki, bunlar geleceğin eliti olmak üzere yürüyorlar ve geleceğin huzur dünyası adına her birisi adeta

inandiran çok önemli bir mesajdır. Aslında olan şeyler, gelecekte olacak şeylerin en inandırıcı ve en yanıltmayan referansıdır.

Hak her zaman üstündür ve galip gelir!..

- “Gül hâre düştü, sînefigâr oldu andelib / Bir hâre baktı bir güle, zâr oldu andelib” (Gül dikenliğe düşünce, bülbülün sinesi yaralandı / Bülbül, bir güle, bir de dikene baktı, oracığa yığılıverdi.) Her dönemde böyle hal ve manzaralar olmuştur. Fakat bunların hepsi gelip geçicidir. Tarihî tekerrürler devri daimi içinde bunların elli tanesi görülmüştür, bundan sonra da -kesretten kinaye- elli tanesi görülecektir. Diriğ etmeyin; müteessir olmayın.
- “Gevşekliğe kendinizi salmayın, katiyen tasalanmayın; Allah’a yürekten inanıyorsanız, siz o üstünlük dinamizmini elde etmişsiniz demektir; er geç, Allah’ın izin ve inayetiyle, sütün yoğurdun kaymağı ve balın özü gibi hep üste vuracaksınız.” (Âl-i İmrân, 3/139) “Akıbet ve netice Allah’tan korkan müttakilerindir.” (A’raf, 7/128) Ve bu âyetlerden süzülen sarsılmaz bir prensip: “Hak daima galiptir; üstün ve üst gelmiştir ve katiyen o yenik düşmemiştir, ona galebe çalınamaz.”

TARİHE YÖN VERENLER

Her milletin tarihinde takdirle yad edilen büyük şahsiyetler vardır. Zaten tarih öğreniminin en pratik faydası da bu şahsiyetlerin vasıflarının gelecek nesillere öğretmek onların ahlâk ve karakterini yüceltmektir. Bu açıdan baktığımızda yaşadıkları dönemin hadiselerini milletleri adına hep kazanca çevirmiş bu insanların hayatları iyi öğrenilmeli ve bizzat hayata tatbik edilmelidir. Ancak bu sayede Yavuz’lar, Fatih’ler, Alparslan’lar, Yunus’lar, Mevlana’lar, Akif’ler yetiştirilebilir.

HAK VE BATIL

---

*Fi Zilal’il Kur’an tefsiri yazarı büyük alim Seyyid Kutup’a idam edilmeden önce devrin başkanı Nasır’dan özür dilemesi istenildiğini ve bunu yaptığı takdirde bağışlanacağını söylediklerinde Seyyid Kutub’un tam bir dava adamına yaraşır şekilde;

“Eğer bu idam kararı hak ise ben bu hakka razı olurum. Yok eğer batıl ise ben batıldan özür dileyecek kadar alçalmadım” diye müthiş bir cevap verdiğini... (Tarih şuuruna Doğru syf .86)

**İşte dava adamına yakışan sözler batılın karşısında canı pahasına da olsa boyun eğmeme Zilletle (ezilmiş olarak) yaşamaktansa izzetle (şereflice) ölümü tercih etme.

İnanıldığı dava uğruna her şeyini verebilme. Asrın büyüğünün ifadesiyle “Saçlarım addedince başım olsa davam uğruna vermeye hazırım” (BSN) diyebilme...

Kutup eğer haksızlıklara yalvarsaydı bir anlık canını kurtarsa da fani ömrü yine bitecekti. Haksızlık karşısında boyun eğmediği için gelecek nesiller tarafından taktirle anılacaktır.

Adam aldırma, çek git diyemem aldırırım

Çiğnerim, çiğnenirim hakkı tutar kaldırırım”

M. Akif

SELAHADDİN EYYUBİ'NİN SERVETİ

*Hayatı İla'yı kelimetullah adına hep at sırtında geçmiş. Kudüs'ün Haçlıların elinde olmasından dolayı gülmeyi kendisine haram kılmış olan büyük İslam mücahidi Selahaddin Eyyubi'nin vefat ettiği zaman yanında bulunan komutanlardan Mahmut Han'ın elinde tuttuğu kılıcı havaya kaldırıp:

“Ey cemaat-ı Müslimin! İşte hükümdarınızın bütün serveti bu kılıçtan ibarettir” diye haykırdığını... Biliyormuydunuz.?

**İşte bir milleti kurtaracak nesilde aranacak en önemli vasıf milleti için yaptığı işlerde asla karşılık beklememe, can ile beraber malını da feda edebilme. İnsanın malı olmalı fakat mal kazanmak gibi basit şeyleri hayatının gayesi edinmemeli.

Evet Selahaddin Eyyubi dili ile olmasa da hali ile gelecek nesillere “Milletinizi, dininizi yüceltmek için mücadele edin, çok çalışın çok fedakârlıkta bulunun fakat bu yaptıklarınızdan karşılık beklemeyin, diye haykırmaktadır.

“Canı cananı bütün varımı alsında Hûda

Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda”

YAVUZ' UN TEVAZÛU

*Büyük Cihangir Yavuz Sultan Selim'in günde 3 saat uyku uyuyup tahta kaşıkla tek çeşit yemek yediğini ve herhangi bir saray halkından ayırt edilmeyecek kadar sade giyindiği ve bunu soranlara:

“Vezirlerin ve beylerin süslü giyimeleri, padişahlarına saygıdan ileri gelir. Biz kime şirin görünmek için süslü giyinelim ki?

Bizim padişahımız ALLAH (cc) vücudun dışına değil içindeki cevhere (imana) bakar” diye veciz bir cevap verdiğini...

**İşte Yavuz'u Yavuz yapan özellik dış fetihten evvel iç fethi tamamlamasıdır. Başarı arttıkça mütevazılığın artması, Cihan devletinin padişahı olsa da ALLAH (cc)'ın kulu olduğunu hiç akıldan çıkarmama her türlü rahat ve konfor içinde yaşaya bilecekken hep sade hayatı tercih etme dünya malına gönül bağlamama.

“Büyüklerin büyüklüğü tevazu ve mahviyet küçüklerin küçüklüğü kibir ve enaniyettir.”

YAVUZUN HOCASINA HÜRMETİ

*Yavuz Mısır seferinden dönüyordu. Bir ara yanında at süren devrin alimi Kazasker İbn-i Kemal'in atının ayağının altından sıçrayan çamurlar, Yavuzun üstünü başını perişan etmişti. İbn-i Kemal utancından ne diyeceğini bilemiyordu. Durumun kötü olduğunu gören padişah :

"Hocam dedi; Üzülmeiniz, bir alimin atının ayağından sıçrayan çamurlar dahi bize şeref verir. Öldüğüm zaman bu çamurlu kaftanı sandukamın üzerine koysunlar".

Gerçekten Yavuz vefat ettiği zaman vasiyeti yerine getirilmiş ve o çamurlu kaftan sandukasının üzerine konmuştu.

*Bir çok Osmanlı padişahı gibi Yavuz'unda en güzel özelliklerinden biri de büyüklere saygısıdır. Evet edep ve saygının bulunmadığı yerde ilimden de imandan da bahsedilemez.

Osmanlı düşmanlarına baş eğdirmesini çok iyi bilen Yavuz'un hocası karşısında baş eğmesi edepte ölçüyü göstermektedir.

YAVUZ'UN ÖLÜMÜ

* Bir gün Yavuz çok sevdiği Hasan Can' a :

"Bre Hasan dedi, arkamda bir diken var batar canımı acıtır."

Hasan Can padişahın sırtını açtığında henüz kızarmamış sert bir çıban gördü. Durumu padişaha anlattığında padişah sıkmasını istedi. Sıkıla sıkıla çıban kısa bir süre sonra büyüdü ve padişaha sızı vermeye başladı. Doktorlar bir türlü çare bulamıyorlardı. Öleceği gün idi. Vücudu ateşler için de yanıyordu. Baş ucunda Kur'an okuyan Hasan Can'a :

-“Hasan Can Ne haldeyim nasılım? ”

Hasan Can yaşlı gözlerle :

- Devletlim dedi. ALLAH'a kavuşmak zamanıdır. Ona teveccüh ediniz.

Padişah gülümsedi.

-“Ya bunca zamandır sen bizi kiminle sanıyordun? ALLAH'a teveccühümüzde bir kusur mu gördün?” dedi.(Tarih fıkraları syf.116)

**Onlar veli insanlardı, yaptıkları işi ALLAH için yaparlar bir an bile olsun onu unutmazlar ve ona devamlı tesbih ederlerdi. Sefere giderlerken bile dillerinden zikir eksik olmazdı. Hatırlayan hatırlanır. Eğer insan her gün ALLAH'ı hatırlıyor ve emirlerini yerine getirmeye çalışıyorsa o en zor günde (kıyamet) ALLAH tarafından mutlaka cennetle mükafatlandırılır.

TÜRK ASKERİNİN SIR TUTMA VE VATAN ANLAYIŞI

*Viyanaya muhasarası sırasında beş Türk Avusturyalıya esir düşmüşlerdi. Viyana kalesi kumandanı Türk esirlerine :

-“Siz hangi paşanın askerlerisiniz? Türk ordusunun mevcudu ne kadardır? Ne kadar topunuz var?”

Esirler bu sorulara cevap vermeyince hepside dayanılmaz işkencelere maruz bırakıldılar. Kumandan yinede Türk esirlerinden bir cevap alamayınca hepsini birer çuvala koyup kayalardan aşağı attırdı. Son Türk askeri de kayadan aşağı atılacağı sırada :

- “Durun beni atmayın hepsini söyleyeceğim” deyince kendisini çuvaldan çıkardılar. Çuvaldan çıkan Türk bir kahkaha atarak :

- “Hey gafiller biz ölümden korkan bir milletin çocukları olsaydık Viyana önlerine kadar gelebilir miydik?” dedikten sonra kendini kayalardan aşağı bıraktı.

(Tarih fıkraları sayfa 124)

**Sır namusdur. İnsan sırrı, namusunu koruma hassasiyeti içinde korumalı ve onu her ne olursa olsun fahşetmemelidir. Büyüklümüz ne güzel söylemiş: “Ser (baş) veririz sır vermeyiz.”

Eğer sır bir milletin kaderini, değiştirecekse bir değil binlerce can feda edilse azdır. Müslüman milleti için canını seve seve verir ölümden korkmaz.

SÖZÜNÜN ERİ OLMAK

* Mehmet Akif Ersoy’un sözünün eri bir insan olduğunu ve söz verdiği şeyi yerine getirmek için ölümden başka bir şeyin onu engellemediğini...Biliyormuydunuz?..

İstanbul Yeniköy’de oturan bir ahbabı ile öğleden bir saat önce buluşmak için sözleş-tiklerinde o gün yağmurlu fırtınalı bir gün olup her tarafı sel bastığı halde Mehmet Akif’in bin bir zorlukla sırlıklam bir vaziyette söz verdiği yere vaktinde geldiğini fakat arkadaşını gelmemesi üzerine çekip gittiğini ...

Ertesi gün özür dilemek için gelen arkadaşını dinlemeyip: “Bir söz ya ölüm veya ona yakın bir felakette yerine getirilmezse mazur görülebilir” diyerek tam 6 ay o arkadaşı ile konuşmadığını....

Tarih şuuruna doğru sf.42

**Söz namustur. Kişi namusunu korumada ne kadar titiz davranırsa sözünü tutmak konusunda o kadar titiz olmalıdır. Söz vermeden önce iyi düşünmeli söz verdikte sonra yerine getiremem endişesiyle tir tir titremeli. Şahsiyeti oturmuş in-sanlar söz ve sır konusunda her zaman hassas davranmışlardır. Evet insan söz vermeli ama asla sözünde yalancı çıkmamalı. Bediüzzaman’ın ifadesiyle “ Yalan lafz-ı kafirdir” Yalan kafir sözüdür Müslüman’ a yakışmaz .

Akif büyüktü, mertti, namertler gibi davranmazdı. Hal dili gelecek çok büyük işler başaracak Altın Nesle! “Ya söz verme yada ne pahasına olursa olsun sözünü tut” diyerek çok önemli bir hakikatı ders veriyordu.

AKİF’İ BÜYÜK YAPAN MEZİYET

Vatan şairimiz Mehmet Akif Ersoy’un İstiklal Marşı müsabakasında birinciliğinden dolayı kendine zorla verilen 500 lirayı, fakr-u zaruret içinde olmasına rağmen, fakir kadın ve çocuklara bir maişet temin etmek için kurulmuş olan “Dar-ül mesa-i ye bağışladığını...

Halbuki İstiklal Marşı Kabul edildiğinde, Mehmet Akif’in cebinde, Zonguldak millet vekil Hayri Bey’den borç aldığı 2 lirasının olduğunu ve Milli Marş için 500 lira teklif edildiği günlerde 140 lira ile Ankara’da bir çiftlik alına bildiğini

Paltosu dahi olmadığı için kışın bile ceketle dolaşan bu idealist şairin, çok soğuk günlerde ise, arkadaşı Baytar Şefik (Kalaylı)'dan Paltosunu ödünç alarak giydiğini.Baytar Şefik'in bir gün: "Akif bey hiç olmazsa kendine bir palto alsaydın ." demesi üzerine ona darılıp iki ay konuşmadığını...

(Tarih Şuuruna doğru syf.42)

**Akif ki adı üzerinde vatan şairidir. İstiklal savaşının nasıl kazanıldığını istiklâl marşında destanlaştırırken;

"Bastığın yerleri toprak diyerek geçme tanı

Düşün altında binlerce kefensiz yatani"

İfadelerini kullanıyordu. Bu vatani bize armağan edenler canlarını mallarını ortaya koy-muşlar ve bu dünyada göçerken bir kefeni daha kendilerine çok görmüşlerdir.

Akif ücret almazdı. Çanakkale de şehit olanların torunları Vatan için yaptıkları işte ücret bekleyemezler milletleri için, Dinleri için seve seve canlarını vermekten geri durmazlar.

"Sen şehit oğlusun incitme yazıktır atanı

Verme, dünyaları alsan da bu cennet vatani ."

ÇADIR İÇİNDE SAVAŞ İDARE ETMEYÜZ

* Merc-i dabık savaşı öncesi büyük Hünkâr Yavuz Sultan Selim'in ordusunun önünde askeriyle beraber göğüs göğüse çarpışmak için atını ileri doğru mahmuzlaması üzerine, Sadrazam Sinan Paşa'nın Padişahın ellerine sarılıp :

"Şevketlü Hünkarım, olmaya ki heyecana gelür kendünüzü ateşe atarsınız , yüreğimiz dilhun olur" diye gitmemesi için yalvardığını...

Alem-i İslam'ın birliğini sağlama adına hayatı at sırtında geçmiş olan bu büyük dava adamının bunu üzerine: "Biz cennet mekan Fatih Sultan Mehmet Han'ın torunlarıyız, çadır içinde savaş idare etmeyüz" diye haykırdığını...

(Tarih Şuuruna Doğru syf .64)

**İşte hizmet insanına, aksiyon insanına yakışan davranış birinden fedakârlık beklerken fedakârlıkta zirveyi tutabilme. O dönemler Alem-i İslam için gerekli olan cephelede en önde savaşmaktı.

Günümüzde mücadele şekli değişti. Şimdi vatana hizmet insanları güzel şeyler yapmaya kötü alışkanlıklardan kaçınmaya ikna etmektir. Türk milletine güller yetiştirmeye azmetmiş aziz bahçevan, millete yararlı olmak için kâh kolları dirseklerine kadar sıvayıp tuvalet temizliyor, kâh kepçe elinde yemek dağıtıyordu, yemedi yedirdi, uyumadı uyuttu, (Yurt müdürü iken altı ay yatmadığı) rahat etmedi rahat ettirdi, Ağladı ağlayanların göz yaşını dindirmeye çalıştı.

Yaşadı, yaşadığını anlattı. Yaşadığını anlattığından mübarek sözleri kalplerde kabul gördü. İzdirap bilmezlere izdirapı, çile bilmezlere çileyi, 3 asırdır milletimizin hazin halini düşünmeyenlere düşünmeyi öğretti.

YARAB! BENİ AMELİYAT MASASINDAN KALDIRMA

*Osmanlı devletinin yıkılmaya yüz tuttuğu talihsiz bir döneminde 35. Osmanlı Padişahı olarak tahta geçen Sultan Mehmet Reşad'ın (1844-1918) mesanesindeki bir rahatsızlıktan dolayı ameliyat olacağı zaman, kibleye yönelip ellerini ulu dergâha açarak :

“Ya Rab! Milletimin ve memleketimin bütün bütün mukaddesatını hayırlara tevdi et! Eğer mem-leketim ve milletim için zararlı olacaksam beni bu ameliyat masasından kaldırma!” diyerek bütün samimiyetiyle Rabbine münacaatta bulunduğunu...

** “Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır

Toprak eğer uğruna ölen varsa vatandır”

A.N.ASYA

VELİ SULTAN

*Yavuz Sultan Selim Han Gazi'nin İslamiyeti tek bir bayrak altında toplamak gayesi ile çıkmış olduğu Mısır seferi sırasında daha önceleri Cengiz ve Timur'un geçemeyip geri döndükleri Tih çölünü mucizevi bir şekilde 13 günde geçtiğini...

Bu geçiş esnasında askerin önünde ve yaya vaziyette mütevazi bir şekilde iki büklüm olarak yürüyen koca Yavuz'a vezirleri: “Hünkârım atınıza binseniz” demelerine karşılık, Büyük Sultan göz yaşları içinde;

“Nasıl binerim... Görmüyor musunuz? Resulullah (sav) Efendimiz önümüzde bize yol gösteriyor” diyerek velayetinin ayan beyan ortaya çıktığını...

(Tarih şuuruna doğru syf.82)

**Kişi sevdiğiyle beraberdir. Evet severseniz sevilirsiniz. Koca hünkar Peygamber aşkıyla düştüğü çöllerde elbette vefalılarının en vefalısı Efendimiz onu yalnız bırakmayacaktır. ALLAH'a hizmetin yapıldığı her yerde O (sav) vardır.

O (sav), kendini ALLAH yoluna vermiş her insanın en yakın dostudur. O'na dost olmak ALLAH'a dost olmaktır. ALLAH'a dost olmak en yüce payedir. Evet insanın temel gayesi ALLAH'a dost olmaktır. Bakışları O nun rızası haricinde hiçbir yere kaymadan devamlı hak kapısında bulunmak-tır. Hatta cenneti bile talep etmeden hep onun rızasını istemektir.

“Cennet cennet dedikleri üçbeş huri birkaç saray

İsteyene ver onları bana seni gerek seni”

Yunus Emre

SELAHATTİN EYYÜBİ

Selahattin Eyyübi, Kudüs haçlı işgali altında iken, senelerce yüzü gülmedi ve hep ağlayıp durdu. Bir gün hatip minberde gülmenin, tebessüm etme-nin gereğinden bahsetti. Namazdan sonra, hatip yanından geçerken Selahattin hatibin elinden tuttu ve tarihin hafızasına nakşedilecek şu sözleri söy-ledi:

“Hocam, zannederim sözlerinde benim kastettin. Fakat ALLAH aşkına söyle, Peygamber’in miraca çıktığı mescit, düşmanların elindeyken ben nasıl gülerim ?”

Zaten o büyük insan, Mescid-i Aksayı istirdat edip geri alıncaya kadar da hep bir çadırda kal-mıştı. Böyle yaparken de; ALLAH’ın evi esir iken benim nasıl evim olur ki diyordu.

İşte onlar dinlerini böyle korudu ve dinde onların dini oldu. Şimdi sıra bizde, dine onlar gibi sahip çıkabilirsek!.. Günümüzde, onu temsil edip yayma manasına dine sahip çıkmak, her mü’minin üzerine farzlar üzeri farzdır. Hiçbir mü’min, bundan müstesna tutulamaz. Evet, her mü’min evvela dini bilmeli, sonra bu dini yaşamalı, daha sonra da kendi hayatına hayat yaptığı dinini başkalarına anlatmalı, onların hayatlarını da bu nur ile nurlan-dırmalıdır. İslam’a göre biz, her mü’mini bu vazife ile vazifeli sayıyoruz.

OSMAN GAZİ’NİN YEĞENİ BAY HOCA

Bizans tekfurlarına yapacağı zorlu bir seferde, Osman Gazi’nin, yeğeni Bay Hoca koşarak gelir:

“Amca, bir sefere çıkacağınızı duydum, doğru mu?”

Osman Gazi:

“Yeğenim, sefer bizim ilk yaptığımız bir şey değil, hele sen niyetini söyle...”

Bay Hoca :

“Ne olur Efendim, beni de yanında sefere, cihada götür. Osman Gazi :

“Sen daha küçüksün, henüz bıyıkların terlememiş.”

Bay Hoca:

“Hayır ben büyüdüm. Artık cihada gidebilirim. Annem beni beşikte sallarken, cihat türkü ve ninnileri ile büyütmedi mi?” benim oğlum büyüyecek cihat edecek, İstanbul’u fethedecek diye beşiğimi sallamadı mı? Siz bana tahta kılıçlarla kılıç kullanmasını, cihat etmesini öğretmediniz mi? Artık ben beşikten kalkalı çok oldu. Tahta kılıç kullanma yaşını çoktan aştım. Ne olur Efendim, beni de yanına al, beni de cihada götür.” der.

Osman Gazi tereddüt geçirincede, onu bağlayan şu müthiş sözünü söyler: “ Eğer beni yanına almazsan, etrafa yaygara yayar, Osman Gazi yeğenine torpil geçiyor, rahatlatmak için sefere götürmüyor, der seni mahcup ederim.”

Bunu duyan Osman Gazi; “Öyle ise yanımdan kopmaca yok, şimdi git, büyüklerinin duasını al, ellerinden öp. Seni aldım.” deyince, dünya ona verilmiş gibi olur.

Bu ruh, diriltici ruhtur. İla-yı kelimetullah aşkı, Hızır nefesidir, diriltir, hayat nefyeder. İşte Osmanlıyı küçük bir aşiretten koca bir cihan devleti yapanda bu ruhtur.

